

Δράση 1.1/11, Έργο 1.1.α/11: «Δημιουργία Γραφείων παροχής Νομικής και Διοικητικής υποστήριξης και παραγωγή έντυπου και ηλεκτρονικού πληροφοριακού υλικού για νομικά και διοικητικά θέματα που αφορούν υπηκόους τρίτων χωρών»

Αθήνα, 25 Ιουνίου 2013

Δελτίο τύπου – Απολογισμός Δράσης

Εισαγωγή –Στοιχεία για τη δράση

Ο Εκπαιδευτικός Οργανισμός ΑΚΜΩΝ σε συνεργασία με τη ΜΚΟ Praksis, το ΚΕΚ INTEGRATION και το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών υλοποίησαν πρόγραμμα για Υπηκόους Τρίτων Χωρών στο πλαίσιο του έργου με στοιχεία:

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΝΤΑΞΗΣ – ΕΤΗΣΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2011

ΔΡΑΣΗ 1.1.Α: «Δημιουργία γραφείων νομικής και διοικητικής υποστήριξης και παραγωγή έντυπου και ηλεκτρονικού πληροφοριακού υλικού για νομικά και διοικητικά θέματα που αφορούν υπηκόους τρίτων χωρών»

Προτεραιότητα 1: «Υλοποίηση Δράσεων για την πρακτική εφαρμογή των «Κοινών Βασικών αρχών για την πολιτική ένταξης των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση»»

Διάρκεια προγράμματος: 06/03/2013 – 30/06/2013

Στόχος του προγράμματος ήταν η νομική και διοικητική υποστήριξη νομίμως διαβιούντων πολιτών τρίτων χωρών σε όλες τις Περιφέρειες (Αποκεντρωμένες Διοικήσεις) της χώρας.

Στο πλαίσιο της δράσης οι εταίροι λειτούργησαν 9 γραφεία υποστήριξης σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Νίκαια – Ρέντη, Πάτρα, Ηράκλειο, Λαμία, Ρόδο και 3 γραφεία πληροφόρησης σε Δράμα, Τρίπολη και Χίο τα οποία στελεχώθηκαν από νομικούς και διαπολιτισμικούς μεσολαβητές και παρείχαν υπηρεσίες καθ όλη τη διάρκεια της δράσης σε μετανάστες που ζουν στη χώρα μας. Επίσης οργανώθηκαν και πραγματοποιήσαν και ομαδικές συναντήσεις σε χώρους μεταναστών όπου παρείχαν γενική ενημέρωση για θέματα της μεταναστευτικής και εργατικής νομοθεσίας και απάντησαν σε επιμέρους ειδικότερα ερωτήματα των συμμετεχόντων.

Στο πλαίσιο του προγράμματος, από την λειτουργία των γραφείων επωφελήθηκαν συνολικά πάνω από 8.000 υπήκοοι τρίτων χωρών. Από αυτούς περί τους 3.700 αφορούσαν την Αθήνα, 1.000 το γραφείο της Νίκαιας – Ρέντη, 1.080 το γραφείο της Θεσσαλονίκης, 820 την Πάτρα και λιγότεροι τις υπόλοιπες περιοχές

Από το σύνολο των επωφελουμένων το 36% επισκέφθηκε αποκλειστικά τα γραφεία μας, το 63% δέχθηκε τις υπηρεσίες μας στους χώρους που υπέδειξαν οι μεταναστευτικές κοινότητες (σημαντικός αριθμός από αυτούς επισκέφθηκε στη συνέχεια τα γραφεία μας) ενώ το 1% απευθύνθηκε σε εμάς μέσω τηλεφώνου ή διαδικτύου.

Οι νομικοί και οι διαμεσολαβητές της δράσης έκαναν προσπάθεια ώστε η ενημέρωση που παρείχαν να είναι συνολική και να απαντά στα ερωτήματα που έθεταν οι μετανάστες αλλά και σε αυτά που θα προέκυπταν στο μέλλον. Έτσι σε περιπτώσεις οικογενειών οι νομικοί καθοδηγούσαν τους επωφελούμενους έτσι ώστε να διαμορφωθεί ένα συνολικό ατομικό – οικογενειακό «μεταναστευτικό πλάνο» που μπορούσε να αφορά θέματα αδειών διαμονής, εργασιακά – ασφαλιστικά, εκπαίδευσης και ιθαγένειας ανάλογα με το προφίλ κάθε ατομικής περίπτωσης.

Υπό την έννοια αυτή η πλειονότητα των επωφελουμένων (το 75,4 %) ζήτησε και έλαβε γενική ενημέρωση κυρίως με ερωτήματα σε σχέση με την άδεια διαμονής, το 7,9 % για εργασιακά –ασφαλιστικά θέματα, το 11,6 % για θέματα ιθαγένειας και το 5,0 % για λοιπά θέματα και θέματα εκπαίδευσης / κατάρτισης.

Σημαντικό στοιχείο για την ομάδα των ανθρώπων που επισκέφτηκε τα γραφεία μας ήταν ότι πάνω από 30 % του συνολικού αριθμού δήλωσε ότι δεν είχε εργασία κατά το διάστημα που ήρθε στα γραφεία μας ενώ ενδεικτικό ήταν ότι τα γραφεία μας δέχτηκαν τις περισσότερες επισκέψεις κατά τις πρωινές ώρες (μέχρι το μεσημέρι) παρά τις αντίθετες προβλέψεις μας κατά την έναρξη του προγράμματος. Από ότι φάνηκε οι μεταναστευτικές οικογένειες στην παρούσα φάση στηρίζονται στην εργασία των γυναικών (ασφαλισμένη ή ανασφάλιστη) μια που οι άνδρες της οικογένειας είναι άνεργοι ή υποαπασχολούνται (ειδικά στο χώρο της οικοδομής).

Η εθνική προέλευση των επωφελουμένων ταιριάζει αρκετά με τη συνολική εικόνα που έχουμε για τη μετανάστευση στις περιοχές που δραστηριοποιήθηκε το πρόγραμμα. Η προσέλευση βέβαια είχε σχέση και με την υποστήριξη που παρείχαν οι διαμεσολαβητές του Ελληνικού Φόρουμ Μεταναστών αλλά και με τον βαθμό οργάνωσης και συσπείρωσης μελών των επιμέρους μεταναστευτικών κοινοτήτων.

Έτσι το 39% των επωφελουμένων προερχόταν από την Αλβανία, το 16% από το Πακιστάν, το 8,3% από την Ουκρανία, το 7% από το Μπαγκλαντές, το 4,4% από τη Νιγηρία, το 3,4% από τη Γεωργία, το 3,3% από τη Γεωργία κ.λπ.. Ειδικά για την Αλβανική κοινότητα πρέπει να σημειωθεί ότι σε μεγάλο ποσοστό οι επωφελούμενοι ενημερώθηκαν για τη δράση εκτός κοινοτήτων μια που στις συναντήσεις γενικής ενημέρωσης υπήρχε μικρή προσέλευση σε σχέση με το συνολικό τους αριθμό στις περιοχές δραστηριοποίησης του προγράμματος. Αντίθετα μικρότερες κοινότητες απέδειξαν ότι έχουν μεγαλύτερο βαθμό συσπείρωσης μελών και στις συναντήσεις ενημέρωσης υπήρξε συγκριτικά μεγάλη προσέλευση.

Ανανέωση αδειών διαμονής

Οι επωφελούμενοι σε μεγάλο ποσοστό ενδιαφέρθηκαν για θέματα που αφορούν την ανανέωση της άδειας διαμονής τους. Ο μεγαλύτερος αριθμός από αυτούς ήθελε να ρωτήσει για τον απαιτούμενο αριθμό ενσήμων και τον υπολογισμό τους σε περίπτωση τεκμηριωμένης αποχής από την εργασία. Κάποιοι που είχαν ήδη καταθέσει τα απαραίτητα δικαιολογητικά ήθελαν να ρωτήσουν για την έκβαση των αιτημάτων τους ενώ κάποιοι άλλοι ήθελαν να διερευνήσουν τα επόμενα βήματα που έπρεπε να κάνουν, σύμφωνα με το νόμο, σε περίπτωση της απόρριψης του αιτήματος για ανανέωση της άδειας διαμονής τους. Τέλος κάποιοι μόλις είχαν παραλάβει την απορριπτική απόφαση και ήθελαν υποστήριξη για τα επόμενα βήματα.

Στην τελευταίες δυο κατηγορίες ανήκαν κυρίως μετανάστες που δεν είχαν συμπληρώσει τον απαιτούμενο αριθμό ενσήμων αλλά και σύζυγοι που είχαν άδεια ως μέλη οικογένειας που δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν το απαιτούμενο ετήσιο εισόδημα για την ανανέωση της άδειας διαμονής. Σημαντικό στοιχείο για τους περισσότερους από αυτούς ήταν ότι είχαν αδιαλείπτως άδεια διαμονής είτε από την περίοδο 1997-1998 είτε από το 2001. Οι επωφελούμενοι ενημερώθηκαν για τις δυο βασικές διεξόδους που τους παρέχει ο νόμος: την προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια και την αίτηση στο υπουργείο Εσωτερικών για άδεια για εξαιρετικούς λόγους. Ειδικά για τα παιδιά των μεταναστών που εμπίπτουν στην κατηγορία του άρθρου 44 του νόμου 3386/05 έγινε ειδική ενημέρωση προς αυτή την κατεύθυνση.

Μεγάλο πρόβλημα για τις μετανάστριες που εργάζονται ως οικιακοί βοηθοί ήταν η έλλειψη ενημέρωσης για το νέο θεσμό του εργοσήμου. Σε πολλές περιπτώσεις οι μετανάστριες δεν ήταν ενημερωμένες για την θεσμική αλλαγή ενώ σε άλλες υπήρχε η άρνηση των εργοδοτών να ακολουθήσουν τη νέα διαδικασία κυρίως λόγω άγνοιας του νέου θεσμού. Η ενημέρωση που παρείχε η δράση αφορούσε και τις συναντήσεις αλλά και τις επισκέψεις στα γραφεία. Και στις δυο περιπτώσεις αναλύθηκε ο νέος θεσμός, οι διαδικασίες που τον αφορούν, ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφάλισης και ο τρόπος πληρωμής.

Σε πολλές περιπτώσεις οι συνεργάτες των γραφείων συνομίλησαν με εργοδότες ώστε να επιλυθούν σχετικά θέματα. Διαφαίνεται όμως ότι, ειδικά για την πρώτη περίοδο εφαρμογής του θεσμού, θα υπάρξει πρόβλημα μια που δεν είναι δυνατή η πληρωμή μέσω εργοσήμου για τα πρώτα δυο τρίμηνα του έτους με αναδρομική ισχύ. Έτσι πολλές μετανάστριες δεν θα μπορέσουν να ασφαλιστούν για αυτήν την περίοδο παρά το γεγονός ότι εργάστηκαν τις συγκεκριμένες περιόδους με δεδομένο ότι θα πλήρωναν για την ασφάλιση τους σύμφωνα με το προηγούμενο καθεστώς της αυτασφάλισης.

Παρά τη μείωση του απαιτούμενου αριθμού ημερών ασφάλισης κατ' έτος φαίνεται ότι πολλοί μετανάστες αδυνατούν να ανταποκριθούν και σε αυτό. Προβλήματα παρουσιάζονται και στην απόδειξη των ημερών τεκμηριωμένης αποχής από την εργασία. Πολλοί μετανάστες δεν είναι ενημερωμένοι για την αναγκαιότητα καταγραφής στα μητρώα ανεργίας του ΟΑΕΔ ενώ υπάρχουν αναφορές για άρνηση του ΟΑΕΔ να εγγράψει τους μετανάστες στα μητρώα ανεργίας.

Τέλος, έχει δημιουργήσει προβλήματα η κατάργηση της δυνατότητας μείωσης των απαιτούμενων ημερών ασφάλισης για περιόδους απουσίας από τη χώρα. Στην πράξη αυτό σημαίνει (και με δεδομένο ότι δεν νοείται εγγραφή στα μητρώα ανεργίας κατά τα διαστήματα απουσίας από τη χώρα) ότι οι μετανάστες πρέπει να παραμείνουν στη χώρα για το διάστημα που είναι άνεργοι (ανεξάρτητα αν λαμβάνουν επίδομα ανεργίας ή όχι) εφόσον θέλουν να ανανεώσουν την άδεια διαμονής τους. Με αυτή την απαγόρευση το μόνο που επιτυγχάνεται είναι η αύξηση του αριθμού των ανέργων στη χώρα. Αντίθετα η Πολιτεία με δεδομένη τη σημερινή συγκυρία θα μπορούσε να δώσει κίνητρα προσωρινής επιστροφής στη χώρα καταγωγής παρέχοντας εγγυήσεις για τη συνέχιση της νόμιμης διαμονής όταν οι εργασιακές συνθήκες στη χώρα το επιτρέψουν.

Άδειες μακράς διαμονής

Σημαντικό θέμα για πολλούς μετανάστες ήταν να μάθουν τις δυνατότητες που έχουν για απόκτηση αδειών μακράς διαμονής. Παρά το γεγονός ότι οι δυο βασικές άδειες μακράς διαμονής (άδεια δεκαετούς διάρκειας, άδεια επί μακρόν διαμένοντος) έχουν θεσμοθετηθεί εδώ και αρκετά χρόνια υπάρχει μεγάλη ανάγκη για ενημέρωση για τους τρόπους απόκτησης τους και τα επιμέρους χαρακτηριστικά.

Στην παρούσα συγκυρία πολλοί μετανάστες κάτοχοι άδειας διαμονής δεκαετούς (ή αόριστης) διάρκειας διαπιστώνουν ότι δεν δικαιούνται να εργαστούν σε άλλη χώρα της ΕΕ με αυτόν τον τύπο άδειας διαμονής. Επιθυμούν να την μετατρέψουν σε άδεια επί μακρόν διαμένοντος (το προβλέπει ο νόμος και μάλιστα χωρίς την υποχρέωση καταβολής παραβόλου) αλλά δεν πληρούν μια ή και τις δυο βασικές προϋποθέσεις του νόμου που είναι το επαρκές εισόδημα και η πιστοποιημένη γνώση της ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού.

Όσον αφορά το πρώτο πρέπει να σημειωθεί ότι ο υπολογισμός του επαρκούς εισοδήματος (αφορά και την οικογενειακή επανένωση) δεν έχει προσαρμοστεί στα νέα μισθολογικά δεδομένα της χώρας και το εισόδημα που απαιτείται είναι αρκετά υψηλότερο από τις ετήσιες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη. Όσον αφορά την πιστοποίηση της επαρκούς γνώσης της ελληνικής γλώσσας, ιστορίας και πολιτισμού, παρά τις νομοθετικές βελτιώσεις, δεν έχουν οργανωθεί εδώ και αρκετό καιρό οι εξετάσεις επιπέδου Α2 για την ελληνική γλώσσα γεγονός που καθιστά ανέφικτη την απόκτηση της σχετικής πιστοποίησης.

Το μεγαλύτερο μέρος των μεταναστών κατόχων αδειών διαμονής δεκαετούς διάρκειας είναι πλήρως ενταγμένο στην ελληνική κοινωνία, έχουν δημιουργήσει στην Ελλάδα τις οικογένειές τους και θεωρούν την χώρα ως μόνιμη κατοικία αυτών και των οικογένειών τους. Η οικονομική κρίση όμως τους έχει φέρει σε δύσκολη θέση και αναζητούν κάθε δυνατότητα για αύξηση του εισοδήματός τους. Συνήθως επιθυμούν να εργαστούν σε άλλη χώρα της ΕΕ για να στέλνουν χρήματα στην οικογένειά που θα παραμείνει στην Ελλάδα.

Μια άλλη κατηγορία κατόχων αδειών δεκαετούς ή αόριστης διάρκειας αφορά μετανάστες που είναι μόνοι τους στην Ελλάδα και η οικονομική κρίση τους ωθεί στην απόφαση για μια δεύτερη μετανάστευση εντός των ορίων της ΕΕ όπου θα βρουν ή έχουν βρει ήδη εργασία. Και για τις δυο κατηγορίες το σημερινό καθεστώς οδηγεί σε έναν ιδιότυπο εγκλωβισμό μια που ενώ έχουν αυξημένα δικαιώματα εντός της χώρας δεν μπορούν να εργαστούν σε άλλο κράτος – μέλος της ΕΕ.

Συνέπεια αυτού θα είναι η αναγκαστική παραμονή τους στη χώρα σε καθεστώς ανεργίας ή υποαπασχόλησης. Με αυτά τα δεδομένα θα είναι ακόμη πιο δύσκολο να καλυφθούν οι εισοδηματικές προϋποθέσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του επί μακρόν διαμένοντος στο κοντινό μέλλον. Ένα άλλο πρόβλημα που αφορά τις άδειες μακράς διαμονής είναι το αυξημένο παράβολο. Πολλοί μετανάστες που πληρούν τις προϋποθέσεις αδυνατούν ή δυσκολεύονται να πληρώσουν το παράβολο. Προτείνεται η μείωση των σχετικών ποσών (σε όλα τα παράβολα) ή/και η δυνατότητα πληρωμής του ποσού σε δόσεις. Στην περίπτωση των δόσεων μπορεί να προβλεφθεί η δυνατότητα πληρωμής εντός ενός έτους που είναι ο χρόνος ισχύος της βεβαίωσης σύμφωνα με το νόμο 4018/11.

Τέλος θα πρέπει να επισημανθεί ότι δεν υπάρχει ενημέρωση για την άδεια επί μακρόν διαμένοντος του νόμου 3731/08 που αφορά τα παιδιά που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα και οι γονείς τους συνεχίζουν να ζουν νόμιμα στη χώρα. Παρά τις ευνοϊκές ρυθμίσεις του εν λόγω νόμου φαίνεται ότι οι δικαιούχοι δεν είναι ενημερωμένοι και δεν υπάρχουν οι αναμενόμενες αιτήσεις για αυτήν την άδεια. Με δεδομένες τις διατάξεις του κώδικα ιθαγένειας αλλά και του άρθρου 44 του νόμου 3386/05 πιστεύουμε ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να επεκταθούν και σε αυτούς που έχουν ολοκληρώσει επιτυχώς έξι τάξεις ελληνικού σχολείου πριν την ενηλικίωση τους.

Ασφάλιση – συνταξιοδότηση

Για πολλούς μετανάστες που εργάζονται πολλά χρόνια στη χώρα μεγάλο ζήτημα είναι η δυνατότητα συνταξιοδότησης από το Ελληνικό κράτος. Το πρόβλημα αφορά κυρίως αυτούς που δεν προλαβαίνουν να συμπληρώσουν τα απαραίτητα έτη εργασίας και ημερών ασφάλισης λόγω του ότι ήρθαν σε μεγάλη ηλικία στην Ελλάδα. Η έλλειψη διακρατικών συμφωνιών ασφάλισης με πολύ μεγάλο αριθμό τρίτων χωρών οδηγεί στο παράδοξο πολλοί μετανάστες να κατέχουν άδεια διαμονής αόριστης ή δεκαετούς διάρκειας χωρίς τη δυνατότητα απόλαυσης των σχετικών παροχών από το κράτος.

Το γεγονός αυτό μπορεί να οδηγεί σε άμβλυση της ασφαλιστικής συνείδησης των εν λόγω μεταναστών μια που ο στόχος τους όσον αφορά τα απαιτούμενα έτη θα είναι είτε αυτά που απαιτούνται για την ανανέωση της άδειας διαμονής είτε αυτά που επαρκούν για την ιατροφαρμακευτική κάλυψη από το ασφαλιστικό τους ταμείο.

Ιθαγένεια

Η εμπειρία από την υλοποίηση της δράσης έδειξε ότι οι μετανάστες δεν είναι ενημερωμένοι ή δεν είναι πλήρως ενημερωμένοι για τις δυνατότητες απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας. Η οικονομική κρίση λειτουργεί ως αντικίνητρο για πολλούς από αυτούς με δεδομένο ότι δεν είναι σε θέση να καταβάλλουν και αυτό το παράβολο (700 ευρώ). Με δεδομένο ότι δεν υπάρχει αυξημένη ροή απόδοσης ελληνικής ιθαγένειας δεν υπάρχουν τα παραδείγματα στο στενό ή ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον που θα λειτουργούν ως κίνητρο για την υποβολή της σχετικής αίτησης.

Αντίθετα η καθυστέρηση έκδοσης των σχετικών αποφάσεων από τις αρμόδιες υπηρεσίες (ειδικά για τις αιτήσεις που είχαν υποβληθεί πριν την θέση σε ισχύ του 3838/10) δημιουργεί την εικόνα της μη απόδοσης ελληνικής ιθαγένειας σε ανθρώπους που μπορεί να βρίσκονται στη χώρα πολύ περισσότερα χρόνια (σε πολλές περιπτώσεις πάνω από 15) από αυτά που προβλέπονται για την κατάθεση της σχετικής αίτησης.

Όσον αφορά την κατηγορία των παιδιών που έχουν γεννηθεί ή φοιτήσει έξι χρόνια πριν την ενηλικίωση τους στην ελληνική εκπαίδευση αρνητική επίδραση πολλές φορές δημιουργεί η καθυστέρηση έκδοσης των αδειών μια που οι υποψήφιοι πρέπει κατά το χρόνο της αίτησης τους να κατέχουν ισχύον τίτλο διαμονής και όχι βεβαίωση κατάθεσης αιτήματος ανανέωσης. Για τα παιδιά που έχουν αυτοτελή άδεια διαμονής το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο μια που η σχετική άδεια ισχύει για μόνο ένα χρόνο και πολλές φορές ο χρόνος που απομένει από την παραλαβή της άδειας δεν επαρκεί για τις διαδικασίες της ιθαγένειας.

Συμπεράσματα για τη λειτουργία των γραφείων

Η λειτουργία των γραφείων στο πλαίσιο της δράσης ανέδειξε την αναγκαιότητα για την ύπαρξη υπηρεσιών ενημέρωσης και υποστήριξης των μεταναστών που διαβιούν νόμιμα στη χώρα μας. Η αθρόα προσέλευση επωφελομένων αλλά και η θεματολογία των αιτημάτων τους απέδειξε ότι υπάρχει κενό στην ενημέρωση τους ακόμη και για βασικά θέματα που τους αφορούν. Πολλές φορές μάλιστα υπήρχε λανθασμένη ενημέρωση που οδήγησε στην απώλεια της άδειας διαμονής.

Για παράδειγμα πολίτης τρίτης χώρας απώλεσε το δικαίωμα νόμιμης διαμονής γιατί δεν κατέθεσε στις αρμόδιες υπηρεσίες δικαιολογητικά για την περίοδο που δεν μπορούσε να εργαστεί λόγω εγκυμοσύνης, τοκετού και λοχείας. Σε άλλη περίπτωση πολίτης τρίτης χώρας ο οποίος απώλεσε την άδεια για ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα που κατείχε προσέφυγε στα διοικητικά δικαστήρια και αναμένει την απόφαση ενώ είναι παντρεμένος με Ελληνίδα από το 1992 και έχει ένα τέκνο ηλικίας 17 ετών.

Η υλοποίηση της δράσης δεν μπορούσε παρά να δώσει μερική απάντηση στο πρόβλημα με δεδομένη τη σύντομη διάρκεια της. Λόγω της φύσης των δραστηριοτήτων των εταίρων και της επαφής που έχουν με

την ομάδα στόχο θα συνεχιστεί η παροχή των σχετικών υπηρεσιών με διάφορους τρόπους και μετά τη λήξη της διάρκειας της δράσης. Η εμπειρία που αποκομίστηκε είναι πολύτιμη παρακαταθήκη για την πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση των αιτημάτων των μεταναστών.

Από την άλλη πλευρά προκύπτει η ανάγκη της θεσμικής οργάνωσης και πιστοποίησης αντίστοιχων υπηρεσιών του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα ώστε αν υπάρχουν μόνιμες δομές ενημέρωσης και υποστήριξης της ομάδας στόχου. Στην περίπτωση του ιδιωτικού τομέα θα πρέπει να ρυθμιστούν τα θέματα των προδιαγραφών και των εγγυήσεων που θα πρέπει να παρέχονται από την μεριά τους αλλά και η δυνατότητα συνεργασίας με τις αρμόδιες υπηρεσίες σε τυπικό επίπεδο.

Είναι αυτονόητο ότι σημαντικό ρόλο για την ενημέρωση των μεταναστών πρέπει να διαδραματίσουν οι κοινότητες των μεταναστών αλλά και η τοπική αυτοδιοίκηση μέσω του θεσμού των Συμβουλίων Ένταξης Μεταναστών. Η διασύνδεση των υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών, της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, των συναρμόδιων Υπουργείων (Εργασίας, Παιδείας, Υγείας κλπ), της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τους φορείς που ασχολούνται στο πεδίο μόνο θετικά αποτελέσματα μπορεί να φέρει.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

www.mighelp.net

ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ:

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΚΜΩΝ Α.Ε.

Ευτυχίας 12-14, 4^{ος} όροφος, ΤΚ 11251, Αθήνα

Τηλ. 210 8691034, 8691021, 8691029

E-mail: edra@akmon.edu.gr, www.akmon.edu.gr

Μ.Κ.Ο. PRAKSIS

Στουρνάρη 57, 104 32, Αθήνα

Τηλ. 210 520 5200,

E-mail: info@praksis.gr, www.praksis.gr

ΚΕΚ INTEGRATION A.E.

Νικοπόλεως 59-61 , Ιωάννινα (Ισόγειο)

Τηλ: 2651030338

email: ioandep@otenet.gr, <http://integration.gr>

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Πατησίων 81, 10434, Αθήνα

Τηλ. 2108831620,

E-mail: info@migrant.gr, www.migrant.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΝΤΑΞΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

«Η Δράση 1.1/11, Έργο 1.1.α/11: «Δημιουργία Γραφείων παροχής Νομικής και Διοικητικής υποστήριξης και παραγωγή έντυπου και ηλεκτρονικού πληροφοριακού υλικού για νομικά και διοικητικά θέματα που αφορούν υπηκόους τρίτων χωρών» προϋπολογισμού 270.000 Ευρώ συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ένταξης κατά 75% από Κοινοτικούς Πόρους και κατά 25% από Εθνικούς Πόρους»